

ת"פ 21624/10/09 - מדינת ישראל - פמת"א נגד דוד פרידמן, פיני פרידמן, לירון פרידמן, אלעד פרידמן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 מאי 2014

ת"פ 21624-10-09 מדינת ישראל נ'
פרידמן ואח'

בפני כב' השופטת דניאלה שריזלי

מדינת ישראל - פמת"א (מיסוי וכלכלה)
ע"י ב"כ עו"ד הילה גבאי

נגד

1. דוד פרידמן
ע"י ב"כ עו"ד רני שוורץ
2. פיני פרידמן
ע"י ב"כ עו"ד יוסי ברוך
3. לירון פרידמן
ע"י ב"כ עו"ד אריה גרובר
4. אלעד פרידמן
ע"י ב"כ עו"ד דורון ברזילי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד גבאי

ב"כ הנאשם 1 עו"ד רני שוורץ

ב"כ הנאשם 2 עו"ד יוסי ברוך

ב"כ הנאשם 3 עו"ד אריה גרובר

ב"כ הנאשם 4 עו"ד דורון ברזילי

הנאשמים בעצמם

גזר דין

העובדות והאישומים

עמוד 1

1. עומדים לדין ארבעה נאשמים: הנאשם 1, **דוד פרידמן**, ושלושת בניו - **פנחס, לירון ואלעד** (להלן בהתאמה: **הנאשמים 2, 3 ו-4**), שביצעו, על פי הנטען, עבירות לפי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: **הפקודה**, או, **פקודת מס הכנסה**).

2. כתב האישום (בנוסחו המתוקן מחודש ינואר 2010) מתייחס לעסק שהקימו והפעילו הנאשמים, בהרכב זה ואחר, מאז חודש אוקטובר 2001 ועד שנת 2007 (כולל):

"**EDF**" - עסק למכירת כרטיסי חיוג טלפוניים;

"**אסיאן פוד**" - עסק למכירת מאכלים אסיאתיים.

(להלן: **העסק**, או, **העסקים**).

העסקים המתוארים הופעלו על-ידי הנאשמים בתקופות שונות במסגרת שלושה סניפים (חנויות): הראשון פעל ברח' לוינסקי 73 בתל-אביב, מחודש אוקטובר 2001 ועד לשנת 2005 (כולל); הסניף השני הוקם ברח' לוינסקי 87, ופעל משנת 2003 ועד לשנת 2005 (כולל); והסניף השלישי פעל ברח' לוינסקי 108 משנת 2005 ועד לשנת 2007 (להלן: **הסניף**, או, **הסניפים**).

3. כתב האישום כולל חלק כללי וארבעה אישומים. בחלק הכללי טוענת המאשימה, כי הנאשם 1 הוא מי שהקים את העסקים והפעיל אותם הלכה למעשה, ופעל לכל אורך הדרך בעצה אחת עם הנאשם 2, וכי במהלך השנים הרלוונטיות הצטרפו הנאשמים 3 ו-4 לניהול העסקים, כל אחד ותחום אחריותו בסניף זה או אחר.

4. נטען, כי הנאשמים 2, 3 ו-4 רשמו את העסקים כנדרש בפקודה, בהתאם לאחריות שהוקצתה לכל אחד מהם על סניף זה או אחר, כפי שהוחלט והוסכם בין ארבעת הנאשמים. הנאשם 1 נמנע מלרשום עצמו כבעליהם של העסקים, למרות שבפועל אחראי היה לניהולם של הסניפים השונים, לדרך פעולתם, ולקשר עם הספקים, והפיק מהעסקים הכנסות בעצמו ובצוותא חדא עם הנאשמים האחרים.

5. בארבעת האישומים שבכתב האישום מתארת המאשימה את דרכי הפעולה שנקטו בהן הנאשמים לאורך התקופה הרלוונטית בכל הנוגע לפעילותם העסקית של הסניפים שהקימו, בכל הנוגע לניהול ספרי העסק ולדיווחים השנתיים שהיו, לטענת המאשימה, כוזבים. בשל מורכבותו של התהליך העסקי על עובדותיו ופרטיו בחרה המאשימה לנתב את האישומים על פי תקופות הפעילות העסקית, ועל פי זהות הנאשמים האחראים שדיווחו לפקיד השומה בשנות המס הרלוונטיות.

5.1 האישום הראשון מתייחס לנאשמים 1 ו-2, ולפעילותם המשותפת בשנות המס 2002 ו-2003, שבהן פעל הסניף ברח' לוינסקי 73, החל מחודש אוקטובר 2001, ומחודש מרס 2003 פעל גם הסניף השני ברח' לוינסקי 87.

5.2 האישום השני מתייחס לנאשמים 1 ו-2, כשאליהם הצטרף בחודש מאי 2004 הנאשם 4, כמנהל הסניף הראשון, ברח' לוינסקי 73, והחל מדווח כעוסק מורשה ביחס לאותו סניף, ואילו הנאשם 2 החל מדווח מאותו מועד כעוסק מורשה ביחס לסניף השני האמור.

5.3 האישום השלישי מתייחס לנאשמים 1, 2 ו-4, כשאליהם הצטרף באותה שנה גם הנאשם 3, ולפעילותם המשותפת של הארבעה בשנת המס 2005, שבה פתחו, בנוסף לשני הסניפים הקיימים, סניף נוסף ברח' לוינסקי 108, על שמו של נאשם 3, והוא זה שדיווח למנהל מע"מ ולפקיד השומה באותה השנה.

5.4 האישום הרביעי מתייחס אף הוא לארבעת הנאשמים ולפעילותם העסקית המשותפת בשנות המס 2006 ו-2007, כאשר הדיווח לרשויות המס מתבצע כולו בתיק של נאשם 3.

6. אמנע מריבוי פרטים עובדתיים ואתרכז בטענות העיקריות העולות מכתב האישום (תמצית ועיקר): במסגרת ולצורך פעילותם העסקית המתוארת, רכשו הנאשמים מספקים שונים במרוכז, בהתאם לחלוקת האחריות ביניהם בסניפים, מלאי עסקי - כרטיסי חיוג ומזון אסיאתי. בעשותם כן, נקטו בדרכי פעולה מרמתיות: הם דאגו לכך שספקי הסחורות ירשמו בחשבוניות המס שמות פיקטיביים, כדי להסתיר את זהותם כרוכשי הסחורות. בדרך זו העלימו הנאשמים מרשויות המס את היקפן האמיתי של רכישות המלאי לעסקיהם. בהמשך לכך, נמנעו הנאשמים מלרשום בספרי החשבונות את מלוא הרכישות, ועל כן, לא שיקפו הספרים בשנים הרלוונטיות את מלוא ההוצאות שהוציאו לצרכי העסק, וגם לא את מלוא ההכנסות שהפיקו מהעסק.

7. הדו"חות השנתיים שהגישו הנאשמים לפקיד השומה כללו תרשומות כוזבות כדלקמן:

בדו"ח השנתי שהגיש הנאשם 2 לשנת המס 2002 בגין העסק הוא דיווח בכזב על הוצאות בגין רכישת מלאי עסקי בסכום של 1,609,768 ₪, אך נמנע במרמה מלכלול בו רכישת מלאי עסקי נוסף בסך 6,142,258 ₪, ואף השמיט מהדו"ח הכנסה בגין מכירת הסחורות בסכום שהוא לפחות בהיקף זה.

בדו"ח השנתי שהגיש הנאשם 2 לשנת המס 2003 בגין העסק הוא דיווח בכזב על הוצאות בגין רכישת מלאי עסקי בסכום של 2,522,338 ₪. הוא נמנע במרמה מלכלול בדו"ח רכישת מלאי עסקי נוסף בסך 10,550,846 ₪, ואף השמיט מהדו"ח הכנסה בגין מכירת הסחורות בסכום שהוא לפחות בהיקף זה.

הנאשם 1 לא הגיש לפקיד השומה דיווח על הכנסותיו מהעסק בשנים האמורות.

בשנת 2004 הגישו גם הנאשם 2 וגם הנאשם 4 דו"חות שנתיים ביחס לעסקיהם:

בדו"ח השנתי שהגיש הנאשם 2 לשנת המס 2004 בגין העסק הוא דיווח בכזב על הוצאות בגין רכישת מלאי עסקי

בסכום של 1,295,954 ₪. ואילו הנאשם 4 דיווח בכזב בדו"ח שהגיש לשנת המס 2004 על הוצאות בגין רכישת מלאי עסקי בסכום של 278,763 ₪.

שני הנאשמים נמנעו במרמה מלכלול בדו"חות רכישת מלאי עסקי נוסף בסך 3,112,776 ₪, ואף השמיטו הכנסה בגין מכירת הסחורות בסכום שהוא לפחות בהיקף זה.

הנאשם 1 לא הגיש לפקיד השומה דיווח על הכנסותיו מהעסק בשנה האמורה.

בשנת 2005 הגישו גם הנאשם 2 וגם הנאשמים 3 ו-4 דו"חות שנתיים ביחס לעסקיהם (שלושה הסניפים המתוארים לעיל):

בדו"ח השנתי שהגיש הנאשם 2 לשנת המס 2005 בגין העסק הוא הצהיר בכזב על הוצאות בגין רכישת מלאי עסקי בסכום של 853,244 ₪. בדו"ח השנתי שהגיש הנאשם 3, הוא הצהיר בכזב על הוצאות בגין רכישת מלאי עסקי בסכום של 331,050 ₪. ואילו הנאשם 4 הצהיר בכזב בדו"ח השנתי שהגיש לפקיד השומה, על הוצאות בגין רכישת מלאי עסקי בסכום של 92,933 ₪. הנאשמים לא כללו בדו"חות האמורים הוצאות נוספות שהעסק נשא בהן בפועל בגין רכישת מלאי עסקי בסך 3,134,188 ₪, ואף השמיטו מהדו"חות הכנסה בגין מכירת הסחורות בסכום שהוא לפחות בהיקף זה.

הנאשם 1 לא הגיש לפקיד השומה דיווח על הכנסותיו מהעסק בשנה האמורה.

בשנים 2006 ו-2007 החליטו הנאשמים במשותף, מטעמי נוחות, כי הכנסות העסק ידווחו במסגרת תיק העוסק של נאשם 3 בלבד. הנאשמים 1, 2 ו-4 לא הגישו דו"חות בדבר הכנסותיהם בשנים האמורות.

ואילו הנאשם 3 דיווח בכזב, בדו"ח השנתי שהגיש לשנת 2006, על הוצאות בגין רכישת מלאי עסקי בסכום של 564,273 ₪. הוא נמנע במרמה מלכלול רכישת מלאי עסקי נוסף בסך 6,345,997 ₪, ואף השמיט מהדו"ח הכנסה בגין מכירת סחורות בסכום שהוא לפחות בהיקף זה.

בדו"ח השנתי שהגיש הנאשם 3 לשנת המס 2007 בגין העסק הוא דיווח בכזב על הוצאות בגין רכישת מלאי עסקי בסכום של 599,406 ₪. הוא נמנע במרמה מלכלול רכישת מלאי עסקי נוסף בסך 3,918,630 ₪, ואף השמיט מהדו"ח הכנסה בגין מכירת הסחורות בסכום שהוא לפחות בהיקף זה.

8. סיכומו של דבר, טוענת המאשימה, כי בשנים הרלוונטיות רכשו הנאשמים מלאי עסקי בסכום כולל של כ-39.9 מיליון ₪, אולם בספרי החשבונות נמנעו מלרשום תשלומים לספקים בהיקף של כ-33.2 מיליון ₪. כפועל יוצא, היו הדו"חות השנתיים שהגישו ביחס לעסקים שניהלו בכל אחד מהסניפים דו"חות כוזבים אשר לא שיקפו נאמנה את מלוא ההכנסות שהופקו בתקופה הרלוונטית, כשמגמת הנאשמים הייתה להתחמק מתשלום מס.

9. המאשימה מייחסת לנאשמים את העבירות הבאות:

השמטת הכנסה מתוך דו"ח, לפי סעיף 220(1) לפקודה - ששה פרטי אישום לנאשמים 1 ו-2; שלושה פרטי אישום לנאשם 3 וארבעה פרטי אישום לנאשם 4.

מסירת תרשומת כוזבת בדו"ח, לפי סעיף 220(2) לפקודה - ששה פרטי אישום לנאשמים 1 ו-2; שלושה פרטי אישום לנאשם 3 וארבעה פרטי אישום לנאשם 4.

הכנה וקיום של פנקסי חשבונות ורשומות כוזבים, לפי סעיף 220(4) לפקודה - ששה פרטי אישום לנאשמים 1 ו-2; שלושה פרטי אישום לנאשם 3 וארבעה פרטי אישום לנאשם 4.

שימוש במרמה, עורמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 220(5) לפקודה - ששה פרטי אישום לנאשמים 1 ו-2; שלושה פרטי אישום לנאשם 3 וארבעה פרטי אישום לנאשם 4.

10. הנאשם 1 מואשם בעבירות אלה מכוח דיני השותפות, ולחלופין, התכוון לסייע לנאשמים האחרים להתחמק ממס.

11. קודם שאגע בהסדר הטיעון שמכוחו מסתיימים ההליכים היום אומר, כי ראשית הדרך הייתה מורכבת ומייגעת. נדרשה לנאשמים תקופה ממושכת של התארגנות, שכללה גם העלאת טענות מקדמיות. עם סיום ההתארגנות כפרו הנאשמים במיוחס להם בכתב האישום. התנהל מסע דיוני ארוך וממושך, שבמהלכו נשמעו עדים רבים והוגשו מאות מסמכים. ואולם, בשלהי שנת 2013 הובילו המגעים בין הצדדים להסכמות, ולאחרונה הציגו הסדר טיעון מגובש ביחס לארבעת הנאשמים (המסמך ת/1, להלן: **ההסדר**). נדרש לנאשמים פרק זמן נוסף להסרת המחדלים, קרי: תשלום המס לפקיד השומה. הטיעונים לעונש התקיימו בחודש אפריל 2014.

הסדר הטיעון

עמדות הצדדים לעונש

12. בהתאם להתחייבותם בהסדר ביקשו הנאשמים לחזור בהם מכפירתם. הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום ובאשמה המיוחסת להם, והורשעו בעבירות המפורטות בסעיף 9 לעיל.

13. אשר להסדרים העונשיים:

א. בהסדר הוסכם בין ב"כ המאשימה לבין ב"כ הנאשם 1 כי יעתרו במשותף להשית על הנאשם 1 עונש שרכיביו הם מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס כספי, כאשר המאסר ייגזר במתחם שבין 28 חודשים ברף העליון, כעתירת המאשימה, לבין 16 חודשים ברף התחתון, כעתירת ההגנה, וכל צד יעתור כראות עיניו לגובה הקנס הכספי.

ב. בין ב"כ המאשימה לבין ב"כ הנאשם 2 הוסכם כי המאשימה רשאית לעתור למאסר בפועל שלא יעלה על 16 חודשים, למאסר על תנאי וקנס כספי, ואילו הסנגור חופשי בטיעונו לעונש.

ג. בהסדר הוסכם בין ב"כ המאשימה לבין באי כוחם של הנאשמים 3 ו-4 כי ב"כ המאשימה רשאית לעתור לעונש שרכיביו הם מאסר בפועל בן 6 חודשים, אותו יוכלו הנאשמים לשאת בעבודות שירות, ובנוסף, מאסר על תנאי וקנס כספי, ואילו באי כוחם של הנאשמים 3 ו-4 חופשיים לעתור לעונשים כראות עיניהם.

ההסדרים העונשיים המפורטים לעיל התקבלו על דעת כל הסנגורים.

14. כאמור, נדחה מועד הטיעונים לעונש כדי לאפשר את הסדרת החוב מול פקיד השומה. בסופו של יום הושלם ההסדר האזרחי לשביעות רצון הצדדים. בין לבין, הופנו הנאשמים 2, 3 ו-4 אל הממונה על עבודות השרות, והתקבלה חוות דעתו כי ניתן לנאשמים 3 ו-4 לשאת עונש מאסר, אם ייגזר, בעבודות שרות ציבוריות.

15. במסגרת טיעוניה לעונש עתרה ב"כ המאשימה, **עו"ד הילה גבאי**, להשית על הנאשמים את העונשים המוסכמים על פי החלופה המחמירה, והדגישה כי מדובר במדרג עונשי התואם את מדרג אחריותם הפלילית.

ביחס לנאשם 1 - עתרה ב"כ המאשימה לגזור עונש בן 28 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי לתקופה משמעותית וקנס כספי בסך 250,000 ₪. ביחס לנאשם 2 - עתרה לעונש בן 16 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי וקנס כספי זהה, ואילו ביחס לנאשמים 3 ו-4 - עתרה לעונשי מאסר של 6 חודשים שאותם יוכלו הנאשמים לשאת בעבודות שרות. ובנוסף, עתרה להשית על כל אחד מהנאשמים רכיבים עונשיים של מאסר על תנאי וקנס כספי בסך 100,000 ₪.

16. טיעוני ב"כ המאשימה מושתתים על חומרת העבירות שעברו ארבעת הנאשמים ועל חומרתן היתרה של הנסיבות הקונקרטיות של הפרשה, לרבות, התכנון והיוזמה שנקט בהם הנאשם 1, בעצמו וביחד עם הנאשמים האחרים, הוצאתה של התכנית מן הכוח אל הפועל, בהיקף מרמתי כספי עצום, שהלך והתעצם בהדרגה (עם הוספתם של סניפים חדשים), ונמשך שנים רבות, נסיבות אשר הופכות במכלול את הפרשה לחמורה ביותר, ואת הפגיעה בקופה הציבורית ובערכים חברתיים מוגנים לפגיעה קשה מנשוא. ב"כ המאשימה סבורה, כי העונשים להם עתרה ביחס לכל אחד ואחד מהנאשמים הם עונשים ראויים, הממלאים אחר מטרות הענישה ומעוגנים במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מס, כעולה מאסופת פסקי הדין שהגישה לעיוני [רע"פ 74/13 **ניסים חלידו נ' מדינת ישראל** (17.3.13); עפ"ג (בימ"ש מחוזי מרכז) 32631-10-12 **ליטווק נ' מדינת ישראל** (2.1.13); רע"פ 674/13 **ליטווק נ' מדינת ישראל** (ניתן ב-28.1.13); רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** (ניתן ב-20.2.13); רע"פ 4684/12 **גחלי נ' מדינת ישראל** (14.6.12); רע"פ 10519/09 **חרבאוי נ' מדינת ישראל** (3.1.10), ועוד פסקי דין], ומביאים בחשבון, מאידך גיסא, את הנסיבות האישיות הספציפיות של כל אחד מהנאשמים, ואת העובדה שהמחדלים הוסרו, כך, שהעונשים, לגישתה, הם עונשים מתונים. האבחנה העונשית שערכה בין הנאשמים, בדרך של מתווה עונשי מדורג, הוסברה ע"י ב"כ המאשימה בנסיבותיהם האישיות הספציפיות, ובמידת

אחריותו ומעורבותו היחסית של כל אחד מהם בפרשה העבריינית, כאשר הנאשם 1 הוא העבריין העיקרי, הרוח החיה והוגה התכנית העבריינית ומגשימה; ואילו הנאשם 2 חבר לו לתכנון ולביצוע, וחומרת מעשיו נופלת במעט מחומרת מעשי אביו. כל אלה, פרטים ועובדות שעלו במשפט. כן ציינה, שלחובתו הרשעה קודמת (תע/2).

בכל הנוגע לנאשמים 3 ו-4, סברה ב"כ המאשימה, כי ראוי היה לגזור גם עליהם עונשים חמורים, ואולם, נסיבותיהם האישיות המיוחדות (אשר פורטו בהרחבה על-ידי סנגוריהם), וכן, מעורבותם המצומצמת יחסית בביצוע העבירות, מבחינת משך התקופה והיקף הסכומים והמחדלים, מצדיקה התייחסות עונשית מתונה יותר. הוגש גיליון הרשעות קודמות של הנאשם 4 (תע/1), המצביע על הרשעה שלא בעבירות מס.

17. ב"כ הנאשם 1, **עו"ד ר' שוורץ**, הדגיש בטיעונו לעונש את ההיבט הדרמטי והאנושי שבו יושב מרשו על ספסל הנאשמים לצד שלושת בניו. נכון היה הנאשם 1 ליטול על עצמו את מלוא האשם, טען הסנגור, ולחלץ את בניו מכתב האישום, אולם, האחוה המשפחתית גברה, והבנים סירבו להצעה, ועל כן, יושבים היום הארבעה מלוכדים ונכונים לשאת בעונש. עתירת הסנגור היא להסתפק לגבי הנאשם 1 ברף התחתון של מתחם העונש שבהסדר, שהוא, לגישתו, רף גבוה נומינאלי. שלושה רבדים בטיעונו, שהראשון והמכריע הוא רובד הנסיבות האישיות. במסגרת זו, ציין הסנגור את גילו המתקדם של הנאשם 1, את בעיותיו הרפואיות, ומשברים שחווה בחייו הפרטיים, וכן, העובדה שהוא נשוי היום לאשה אשר חוותה טראומה וזקוקה לו נפשית לצדה. לביסוס הטענות העידה אשתו של הנאשם 1, גב' אוולין פרידמן, אשר מסרה בעדותה, כי היא נשואה לנאשם 17 שנים, ומלבדו אין לה קרוב ומכר, והוא האיש היחיד שמשמש לה משענת בחייה זרועי הטראומות. **"אני מוכנה ללכת איתו לכלא"**, אמרה, **"כי לא אוכל לחיות בלעדיו"**.

18. בהתייחסו לעבירות שבהן הורשע הנאשם 1 ולנסיבות ביצוען טען הסנגור, כי אין מדובר בארגון פשיעה, וגם לא בהירארכיה עבריינית, וגם לא בעבירות מתוחכמות או בעורמה ותחכום, אלא בניצול של קונסטלציה קיימת, השתלבות במציאות עסקית רווחת בשוק העסקים הספציפי, ובשיתוף פעולה עם ספקי "הסחורות", רובם, סוכני "בזק", אשר חברו לנאשמים ועברו גם הם עבירות, אלא שבניגוד לנאשמים, הם לא עמדו לדין ולא יתנו את הדין על מעשיהם העברייניים.

לטענת עו"ד שוורץ, נועדו ניהול המשפט ושמיעת ההוכחות לחשוף את בית המשפט ליחס המפלה של גורמי האכיפה כלפי הנאשמים לעומת יחסם לספקי הסחורות. הם נועדו להוכיח גם את הפער העצום בין סכום ההכנסות שהושמטו הנקוב בכתב האישום - 33 מיליון ₪ - לבין סכום ההשמטות בפועל שלא עלה על 1.6 מיליון ₪, כאשר בצירוף ריבית וקנסות הגיע הסכום ל-2.4 מיליון ₪, הוא הסכום ששילמו הנאשמים לפקיד השומה במסגרת הסדר החוב. הסכום הוכר כהסרת המחדלים.

אשר על כן, טען עו"ד שוורץ, אפלייתם של הנאשמים לרעה, והנזק התוצאתי לאוצר ששיעורו נמוך מהמתואר בכתב האישום (כמפורט לעיל), צריכים לקבל ביטוי משמעותי בצורה של הקלה בעונש, הן במשך תקופת המאסר והן בהיקף הרכיבים העונשיים האחרים; מה גם, נטען, שהרף התחתון הולם את מדיניות הענישה הנשקפת מפסקי הדין שמסר עו"ד שוורץ לעיוני (ת"פ 45173-07-11; ת"פ 43406-05-13, וכן, פסה"ד בעניין שריקי, אשר בהם, בנסיבות עובדתיות דומות, נגזרו עונשי מאסר מתונים יחסית).

19. מוסכם עם ב"כ הנאשם 1 כי העבירות שבהן הורשע מרשו הן חמורות במהותן ובערכן האבסולוטי, וכי הנזק שגרם לקופת האוצר הוא משמעותי, ועל כן, הוא מהווה שיקול מהותי בין שאר השיקולים הקונקרטיים המובאים בחשבון בקביעת העונש. ואולם, מאחר שהנזק שהסב הנאשם 1 בפועל איננו עולה על הסכום ששולם לפקיד השומה; מאחר שאין מדובר בארגון פשיעה ובהירארכיה עבריינית אלא במשפחה מלוכדת, שכולם מבקשים "לספוג" ולשאת בעונשים באורח קולקטיבי, אף שהם מדורגים, צריך בית המשפט לייחס ללכידותם ערך מוסרי ייחודי, ולהביא גם שיקולים אלה בחשבון לקולא בקביעת עונשו של הנאשם 1 והנאשמים האחרים.

20. נושאי הטיעון שהעלה ב"כ הנאשם 1 ביחס לפרשה ולנסיבותיה הקונקרטיות - הפן האנושי של אב היושב לדין עם בנו, והיותם משפחה מלוכדת וחמה - עוברים כחוט השני בטיעוני חבריו הסנגורים, אף שכל אחד מהם הדגיש בטיעונו הוא את התפקיד השולי שמילאו הנאשמים 2, 3 ו-4 בפרשה, באורח יחסי לתפקידו המרכזי של אביהם.

21. כך, טען ב"כ הנאשם 2, **עו"ד יוסי ברוך**, כי הנאשם 1 צירף את בנו הנאשם 2 לעסק כאשר היה כבן 25, בבלי דעת לאן זה יוביל; וכך, גם צורפו הבנים האחרים בהיותם צעירים לימים. מכלל הן אתה מבין את הלאו, דהיינו: הנאשם 2 שלא היה בקדמת הבמה, תפקידו לא היה כתפקידו של אביו, ועל כן, מתחייבת תאימות בין דינו לבין דינם של הנאשמים 3 ו-4, ואין מקום להחמיר עמו מעבר לכך. בנסיבות אלה, וכן, נוכח הודייתו באשמה והסרת המחדלים, ומאחר שמדובר בצעיר בן 36, נשוי ואב לשלושה, נעדר רכוש (אשר עובד כשכיר לפרנסת משפחתו), אשר כליאתו תכביד ללא ספק על כל בני המשפחה, עתר ב"כ הנאשם 2 לגזור עליו רכיבים עונשיים מתונים, שעיקרם מאסר בפועל שאותו יוכל לשאת בעבודות שרות, מאסר על תנאי וקנס מתון.

22. ברוח דומה הניח לפנינו **עו"ד אריה גרובר**, ב"כ הנאשם 3, את העובדות הנוגעות לנסיבותיו האישיות של מרשו ולמידת מעורבותו המצומצמת בפרשה. נטען, כי הנאשם 3 הצטרף לעסק המשפחתי בחודש אוקטובר 2005, בהיותו כבן 22, לאחר שסיים את שירותו הצבאי כחייל קרבי, ולאחר ששהה כשנה בדרום אמריקה. בניגוד לאחיו, דיווח הנאשם 3 לפקיד השומה על פתיחת העסק ברח' לוינסקי 108, חנות שאותה ניהל, ועל כן, מייחסת לו המאשימה שני אישומים בלבד, ועבירות שנמשכו תקופה בת כשנה. בנסיבות שנוצרו והוכחו, היה זה הנאשם 1 שעמד בראש העסק והפעיל אותו הלכה למעשה, ותרומתו של הנאשם 3 התבטאה אך ורק בפעילות מסחרית שוטפת בחנות, שעל כן, ניתן לומר עליו כי מודעותו לחובת הדיווח לרשות המסים הייתה מצומצמת, והתגבשה לכלל עבירה בנסיבות של עצימת עיניים. שיקולים אלה, טען הסנגור, מצדיקים הקלה משמעותית בעונש, מה גם, שהנאשם 3, שהינו בן 32 כיום, עזב את העסק המשפחתי זה מכבר, ובנה חיים חדשים עצמאיים הרחק מבני משפחתו. כך, שמטרת ההרתעה כבר הושגה.

בהתחשב בנתוניו האישיים של הנאשם 3, שירותו הצבאי, גילו הצעיר, והעובדה שלא מכבר הקים משפחה ואף פתח עסק, עתר עו"ד גרובר, לגזור על הנאשם 3 מאסר על תנאי וקנס כספי מתון שיוכל לעמוד בתשלומו.

23. ב"כ הנאשם 4, **עו"ד דורון ברזילי**, הדגיש אף הוא את הפן האנושי, ולגישתו, האפקט חזק במיוחד כשהוא נוגע לנאשם 4, אלעד, משום שהוא צורף לעסקי המשפחה בהיותו בן 17 בלבד, בשלב שבו טרם הגיע לבגרות, חסר היה ניסיון חיים ובקיאות בדיני המס, ולא היה מסוגל לעמוד על דעתו. אין ספק, טען, כי הנאשם 4 נגרר לפרשה

שלא בטובתו.

מאחר שהנאשם 1 הוא האיש שעמד בראש העסק והפעיל אותו הלכה למעשה, ונוכח חלקו השולי והמינורי של הנאשם 4 בפרשה, ביקש בא כוחו להסתפק לגביו בענישה הצופה פני עתיד ובקנס מתון ביותר. את עתירתו תמך גם בנסיבותיו האישיות של הנאשם 4, בגילו הצעיר, וכן, בעובדה שנשא אשה לאחרונה והוא אב לתינוק. הוסבר לי, כי הנאשם 4 משתכר שכר נמוך ביותר ומכלכל את משפחתו בקושי רב. מאסר בדרך של עבודות שרות, אם יוטל, ירסק את התא המשפחתי הצעיר, טען הסנגור, ויביא לשיתוק התקווה לשיקום וארגון החיים מחדש. שיקולים אלה במכלול, כשנוספים אליהם שיקולים כגון הזמן הרב שחלף מאז בוצעו העבירות, ההודיה המלאה והכנה, והסרת המחדלים בצדה, מצדיקים שאנהג בנאשם 4 במידת הרחמים.

24. הנאשמים הביעו, איש איש בתורו, צער וחרטה על העבירות שעברו. הם הבטיחוני שהפנימו את חומרת מעשיהם, והדברים לא יישנו. פניהם לעתיד, אמרו לי, ולאחר שהסירו את המחדלים הם מבקשים שהעונש אשר יוטל לא יעכב את פתיחתו של דף חדש בחייהם.

דין והכרעה

25. הגיעה לידי סיום ולפתרון משפטי פרשה מורכבת; נחשפו ונפרשו לפניי מהלכים עסקיים משולבים ומורכבים שביצעו בני המשפחה העומדים לדין, שכל אחד מהם תרם חלק כזה ואחר להתנהלות העסקית ולביצוע העבירות שבכתב האישום.

26. בפני המותבים העוסקים בדיני מסים ובעבירות מס נפרשות בשגרת יומם אין ספור פרשיות מרמה וערמה, וקשה לחדש. ובכל זאת, יש בפרשה שלפניי מן החדש והמיוחד. היא מגלמת, לדעתי, עבריינות מס חמורה. זוהי אמנם "פרשה משפחתית", שכל המעורבים בה הם בני משפחה אחת, אב ושלושת בניו, אולם, גם ככזו מימדיה רחבי היקף בכל הנוגע לסוג העסק שניהלו הנאשמים, להיקף פעילותם העסקית, שכללה לאורך השנים רכישת מלאי עסקי עצום; לכספים הרבים, עשרות מיליוני שקלים שגלגל העסק במשך שש השנים לפעילותו [יצוין, כי הנאשם 4 הצטרף לעסק בשנת 2003 ואילו הנאשם 3 הצטרף לעסק בשנת 2005], ובעיקר, להיקף מעשי המרמה והתחבולה שבהם נקטו הנאשמים, כשמטרתם להעלים את מלוא הכנסותיהם מרשויות המס.

27. כפועל יוצא, עברו הנאשמים עבירות שהן חמורות במהותן וחמורות בנסיבותיהן. כפי שהודו הנאשמים:

* באמצעות רישומים פיקטיביים בחשבוניות המס שקיבלו מספקי הסחורות, הם דאגו להעלים מרשויות המס את היקף הרכישות והוצאות של העסק;

* בספרי החשבונות הם כללו, בהרכב זה ואחר, רישומים כוזבים שנועדו להעלים את מירב המלאי העסקי שרכשו

במרוכז עבור העסק וסניפיו;

* בהמשך לכך, בדו"חות השנתיים שהגישו הנאשמים 2, 3 ו-4 לפקיד השומה בשנות המס הרלוונטיות, הם דיווחו בכזב על הוצאות מופחתות של רכישת מלאי עסקי, ונמנעו במרמה מלכלול את סכומי הרכישה בפועל;

* בעשותם כן, השמיטו הנאשמים מהדו"חות השנתיים את ההכנסות בגין מכירת הסחורות בסכומים שהגיעו לפחות להיקף הרכישות. מדובר בנסיבות חמורות במיוחד, שחומרתן בהיקף העצום של ההכנסות שהפיקו הנאשמים מהעסק.

* במעשיהם ובמחדליהם פגעו הנאשמים לאורך שנים רבות בקופה הציבורית, והפגיעה קשה ומשמעותית.

* נסיבות נוספות לחומרה ראיתי בעובדה שהדו"חות השנתיים שהגישו נאשמים אלה ואחרים לפקיד השומה לא שיקפו את זהות מנהלי העסק בפועל; הגדיל עשות הנאשם 1 אשר העלים כליל את מעורבותו בהפעלת העסק ובניהולו, ולא הגיש לפקיד השומה דו"חות שנתיים.

* מעשי הנאשמים מהווים התנהלות עבריינית יזומה, מתוכננת, שגרתית וקבועה, אשר נמשכה תקופה ממושכת בת שש שנים כמכלול.

* לסיום יצוין, כי הנאשמים הגיעו לאחרונה להסדר שומה עם רשויות המס, ובשנת 2014 שילמו לפקיד השומה, לשביעות רצונו, 2.4 מיליון ₪.

28. המעשים והמחדלים המתוארים, שהתפרשו על פני שש שנים, פגעו בערכים חברתיים וציבוריים מוגנים. כוונתי, לפגיעה שפגעו הנאשמים בהוראות החוק ובעקרונות המנחים שבבסיס דיני המס, המחייבים כל נישום וכל עוסק לדווח לרשות המסים על עיסוקו ועל הכנסותיו כדי לאפשר גביית מיסים מסודרת, שכספיה אמורים לממן את צרכי המדינה ואת הוצאותיה בתחומים שונים ומגוונים. מעשי הנאשמים פגעו בתקשורת התקינה המתחייבת בין האזרחים לבין רשויות המס, ובאמון הניתן בנישומים שיקפידו לדווח דיווחי אמת. השמטת ההכנסות פגעה בפוטנציאל מימון הפעילות המשקית וצרכי הציבור והחברה, ופגעה בעקרון שוויון הנשיאה בנטל המס על-ידי כלל האזרחים.

29. היקף ועומק הפגיעה עומדים ביחס ישר להימשכות העבירות לאורך שש שנים, למספר העבירות, ולגודל הנזק שהסבו הנאשמים. אין צורך לחזור ולהדגיש, כי אינה דומה התנהלות מרמיתית וכוזבת הנמשכת כשגרה שש שנים תמימות, לפגיעה אחת, יחידה ואקראית, שלא קדם לה תכנון מרמתי יזום. אשר על כן, בהתאם לרכיבים שפירטתי, ראויים הנאשמים לעונשים כבדים.

30. מדיניות הענישה בעבירות המס ובעבירות כלכליות, עבירות שתוצאתן גריעת כספים מכוונת מהקופה הציבורית, ופגיעה באינטרסים חברתיים וציבוריים מוגנים, מכתובה מתן בכורה לשיקולים של גמול, הוקעה והרתעה. בהתאם לכך, נפסק במגוון רחב מאוד של פסקי דין, כי ראוי לגזור על נאשמים בעבירות אלה עונשים חמורים, שרכיביהם העיקריים מאסר מאחורי סורג ובריה וקנסות כספיים משמעותיים, שכן, רק בכוחם של עונשים כאלה להעמיד

נאשמים על מלוא חומרת המעשים ותוצאותיהם; להוקיע את העבריינים שמעלו מעילה בוטה באמון שניתן בהם על-ידי רשויות המס; להגן על הציבור בפני פגיעתם הרעה; וכן, לשמר יחסיות הולמת בהיקפי הענישה, תוך ייחוס משקל מתאים לחומרתם האמיתית של המעשים, להשלכתם השלילית ארוכת הטווח על מערכות הכלכלה והחברה, ולהיקף הנזק שגרמו. מדיניות הענישה שמה דגש על העובדה שמדובר בעבירות אשר ביצוען קל וגילויין קשה וכמעט בלתי אפשרי.

31. השיקולים שמניתי עד כאן ומדיניות הענישה הנוהגת מורים כי עתירת המאשימה לעונשים חמורים - מבוססת. מה גם, שהנאשמים ניהלו את משפטם על פני תקופה ממושכת, כך שהודאתם לא חסכה זמן רב. מעשי העבירה שפירטתי לעיל (בסעיף 9), על נסיבותיהן המחמירות המיוחדות, מחייבים שיוטלו על הנאשמים עונשים חמורים אשר יבטאו וישקפו את עוצמת הפגיעה שפגעו בערכים מוגנים. העונש ההולם את מעשיו של הנאשם 1 הוא עונש מאסר ממושך לריצוי בפועל, ובצדו מאסר על תנאי וקנס כספי גבוה. עונשו של הנאשם 1 אמור להוות קנה מידה לעונשים ההולמים את הנאשמים האחרים, בהתאם ויחסית לאחריותם הפלילית בפרשה.

32. ובכל זאת, ראויה להתחשבות מיוחדת נכונותם של הנאשמים לחזור בהם מכפירתם ולהודות בכל המעשים, ואף, ובמיוחד - להסיר את המחדלים. בתשלום הסך 2.4 מיליון ₪ לפקיד השומה נסתיימו תביעותיו של פקיד השומה כלפי נאשם 1. אין לו טענות או טרונות כלפי הנאשמים האחרים. הסרת המחדלים פועלת לזכות הנאשמים כולם, ועוצמתה מודגשת. בנוסף, ובמצוות המחוקק, אמור בית המשפט להתחשב בקביעת עונשו של נאשם, בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות, ובשאר הנסיבות שאינן כרוכות בביצוע העבירות, לרבות, פגיעתו של עונש מאסר בנאשם ובבני משפחתו, נטילת אחריות על המעשים, מאמצי הנאשם לתיקון הנזק, חלוף הזמן ועוד שיקולים. כל אלה יובאו על ידי בחשבון בקביעת עונשיהם של הנאשמים, כאשר מוסכם על הצדדים כי מוצדק לנקוט בענישה מדורגת.

33. מילים אחדות על המדרג העונשי שבו מדובר. הפרשה עוסקת במבצעים בצוותא, נושא שמעורר תדיר בפרשיות רבות משתתפים מחלוקות לגבי מדרג הענישה ההולם קונקרטי כל אחד מהמבצעים, משום שהוא מנוגד לכלל אחדות הענישה. אזכיר, כי הכלל האמור משמש נר לרגליו של השופט בבואו לגזור את הדין, ונועד למנוע הפליה בין נאשמים שפשעו יחדיו ובנסיבות זהות או דומות [ראו: ע"פ 6672/03 קמינסקי נ' מדינת ישראל (25.12.03); ע"פ 5450/00 שושני נ' מדינת ישראל (21.1.02)]; ע"פ 419/81 פייביש נ' מדינת ישראל (14.10.81)]. ואולם, הכלל אינו עומד לבדו ואינו חזות הכל. אין לקרוא לתוכו אמת מידה עונשית כפויה, רק משום העונש שהוטל על אחד הנאשמים, ואין בו כדי לפטור את בית המשפט מהטלת עונשים אינדיבידואליים על פי נסיבותיו האישיות של כל אחד ואחד מהשותפים, ועל פי מידת מעורבותו ו/או אחריותו למעשים נשוא כתב האישום (ראו: ע"פ 6672/03 האמור, סעיף 5). לא מיותר להזכיר גם, כי הסמכות הרחבה שניתנה לבית המשפט בקביעת העונש באה לאפשר לשופט להתאים את העונש לא רק לחומרת העבירות שעבר הנאשם, בנסיבות הקונקרטיות שבהן נעברו, אלא גם לנסיבותיו האישיות של הנאשם האינדיבידואלי שלפניו, תמונת חייו, אופיו וסגולותיו, עברו ומניעיו, וכן, מאמציו לתיקון הנזקים שגרם. עקרונות אלה מצדיקים, ללא ספק, התייחסות עונשית מדורגת גם כאשר מדובר במבצעים בצוותא.

34. במקרה שלפניי הסכימו הצדדים כי הנאשם 1 יישא עונש מאסר ממושך, שיקבע על-ידי בית המשפט, במתחם

שבין 16 חודשי מאסר, ברף התחתון, לבין 28 חודשי מאסר, ברף העליון. מוסכם היה עם הצדדים, כי על הנאשמים האחרים יגזרו עונשים מתונים בהרבה. העונשים ייקבעו, אם כן, בהתאם למידת מעורבותם בפרשה העבריינית, והיקף אחריותם לביצוע העבירות, מצד אחד; מנגד אעמיד למבחן, בהתאם להוראות חוק העונשין [בסעיפים 40ג'(ב) ו-40יא'] את כל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, בכלל זה, נסיבותיהם האישיות והמשפחתיות של ארבעת הנאשמים, קיומו או העדרו של עבר פלילי רלוונטי; את מידת פגיעת העונש בנאשמים ובבני משפחותיהם; סוגיית נטילת האחריות, והסרתם של המחדלים, שמהווה מעשה משמעותי לתיקון תוצאות העבירות.

35. קודם שפרשו את נסיבותיהם האישיות של הנאשמים, ראו הסנגורים כולם להדגיש את ההיבט האנושי של הפרשה, ואת הדרמה שמעוררת תמונת אב היושב לדין עם בניו. ואני סברתי, כי ההיבט האנושי והלכידות המשפחתית - כבודם במקומם, ואולם משקלם ועוצמתם מתגמדים אל מול חומרת העבירות שעברו הנאשמים, אל מול הימשכותן לאורך תקופה ארוכה, והיקף הנזק שהסבו, נסיבות שהתאפשרו דווקא בגלל הקשרים המשפחתיים ההדוקים שבין האב לבניו הסרים למשמעתו, בגלל נאמנותם ההדדית ועקב הלכידות המשפחתית. ועל כך אתן את הדעת בבואי לגזור דינם של הנאשמים 2, 3 ו-4.

הנאשם 1

36. הנאשם 1 הוא כבן 62. בגיל המתאים שרת בצה"ל כאלחוטן, ונטל חלק במלחמת יום כיפור (נע/1). לדברי סנגורו, חווה הנאשם 1 בחייו הפרטיים משברים אחדים, ומצבו הבריאותי אינו שפיר. כליאתו לתקופה ממושכת עשויה להכביד עליו, ובוודאי תעיק על אשתו, אוולין (בעניינה הוגש מסמך רפואי נע/2). לזכות הנאשם 1, אני זוקפת את הודאתו באשמה, אף שזו באה באחור רב, לאחרי שנשמעו מרבית עדי התביעה. תיזקף לזכותו הסרת המחדלים עד תום. בעטיים של שיקולים אלה, ניאותה המאשימה, ובצדק רב, ל"הנמיך" את רף העונש ההולם, והסתפקה בעתירה ל-28 חודשי מאסר בפועל, בצד מאסר על תנאי וקנס כספי גבוה. אלמלא כן, היה הנאשם ראוי בעיני לעונשים חמורים בהרבה [כגון: רע"פ 5060/04 **הגואל נ' מדינת ישראל** (24.2.05)]; וכן, רע"פ 74/13 **חלילו נ' מדינת ישראל** (17.3.13) שבו נגזרו על המערער 36 חודשי מאסר בפועל ורכיבים נוספים בגין ביצוע 8 עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה].

37. אם אטה אוזן קשבת לבקשת סנגורו של נאשם 1 להפחית מחומרת עונש המאסר בפועל, ומהיקף הקנס הכספי הרי זאת, משום אפלייתו לרעה ביחס לספקי הסחורות אשר תרמו לביצוע העבירות, ובהתנהלותם הבעייתית, בלשון המעטה, איפשרו לנאשמים לבצע את עבירות המס, ולהתמיד בהן שש שנים תמימות. אותם ספקים חמקו מעונש, ולא יתנו את הדין על מעשיהם העברייניים, ועל הסיוע שסייעו ביד הנאשמים לעבור את העבירות.

הנאשמים 2, 3, 4

38. הנאשמים 2, 3 ו-4 תרמו כל אחד ואחד תרומה משמעותית לאירועים העברייניים, אף כי תקופת פעילותו של כל אחד מהם בעסק שונה הייתה מזו של האחרים. ככלל אומר, שכל אחד ואחד מהנאשמים הללו היה, בתקופת פעילותו בעסק, בעל שליטה פונקציונאלית על העשייה העבריינית, על התנהלותה והתפתחותה, ועל תוצאתה,

כאשר מטרה משותפת מנחה את כל הנאשמים, והיא ההערמה על רשויות המס. מכאן, שניתן לייחס לכל אחד משלושת הבנים שנטלו חלק בפרשה כבעלי עניין, יחס נפשי של יוצר העבירות.

39. ועם זאת, כפי שעולה מטיעוני הצדדים, מוסכם עמם, כי הנאשמים 2, 3 ו-4 נחשפו לעסק והחלו דרכם בו בהיותם צעירים; הנאשמים 3 ו-4 היו אפילו צעירים מאוד. אין בי כל ספק, כי בתקופת פעילותם סרו הבנים למשמעתו של אביהם, ואת מטרתו שמו להם למטרה משותפת, אלא שמידת מעורבותם בפרשה מצומצמת יחסית לחלקו של הנאשם 1, אשר פעל, כאמור, כיוזם וכמתכנן ואף הוציא את תוכניתו אל הפועל, והיה הרוח החיה של העסק.

בהיבט זה, וככל שניתן לי לכמת את מידת האחריות של הנאשמים, במיוחד לאחר שמיעת מרבית הראיות בתיק, אני סבורה כי נוכח העובדה שהנאשם 2 פעל לכל אורך התקופה לצד אביו, אחריותו לפעילות העבריינית נופלת אך במעט מאחריותו של האב. על פי אותו הגיון ומדד, נוכח העובדה שהנאשם 4 פעל בעסק תקופה קצרה, והנאשם 3 תקופה קצרה ממנו, אחריותם לפעילות העבריינית נופלת מזו של הנאשם 2. כפועל יוצא, מתקבלת על דעתי טענת הסנגורים, כי בשל גילם הצעיר במועדים הרלוונטיים, וחוסר ניסיונם העסקי, הייתה מודעותם לדרישות פקודת מס הכנסה מצומצמת, וסמכו על הנאשמים 1 ו-2.

40. מעבר לסוגיית האחריות הפלילית, פועלים לזכות הנאשמים 2, 3 ו-4 מספר שיקולים. העיקריים והנכבדים שבהם - הודאתם באשמה, נכונותם ליטול אחריות, וסיום ההליכים מול פקיד השומה. בצדם של שיקולים אלה, זכאים הנאשמים להקלה נוספת בשל נסיבותיהם האישיות שאפרט להלן.

41. הנאשם 2 הוא יליד 1977. בן 25 היה כשחבר לאביו בניהול העסק. היום הוא נשוי ואב לשלושה ילדים. הוא עובד כשכיר, וחסר כל רכוש. בצד קשיי הפרנסה, רתום הנאשם 2 לטיפול באחד מילדיו הקטינים אשר זקוק לחינוך מיוחד (נע/3). יצוין, כי לחובת הנאשם 2 הרשעה קודמת בעבירות אלימות משנת 2007 (תע/2) אשר בגינה נשפט בשנת 2012 למאסר על תנאי ולקנס כספי.

42. הנאשם 3 הוא יליד 1983. הוא שרת בצה"ל כלוחם, ונחשב חייל מסור ומופתי (כעולה ממכתבו של רס"ל רוני זגלסקי (המסמך נע/4)). בן 22 היה נאשם 3 כאשר צירפו אותו בני משפחתו לעסק, והוא אך זה שב מחו"ל, בתום השרות הצבאי. לאחר החקירה עזב הנאשם 3 את העסק המשפחתי, ועקר לגור במקום אחר. הנאשם 3 נשוי ואב לתינוק. אין ספק, כי עונש מאסר לריצוי בעבודות שרות, יכביד על המשפחה הצעירה.

43. הנאשם 4, צעיר הבנים, הוא כיום בן 28. לדברי בא כוחו, נשא הנאשם אשה ולאחרונה נולד בנם. שכרו נמוך ביותר, ואין בו די לכלכלת המשפחה. יצוין, כי לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות מהעבר הרחוק (תע/1): בהן הרשעה בעבירות סמים, וכן, הרשעה משנת 2006 בעבירת אלימות, בגינה ריצה עונש מאסר בפועל בן 5 חודשים בעבודות שירות.

44. ברובד האישי, הנוגע לנסיבות האישיות כשיקול בקביעת העונש, קיימת הצדקה להקלה בעונשם של הנאשמים 3

4-ו. לא בכדי העמידה ב"כ המאשימה את עתירתה לגביהם לעונש מאסר שירוצה בעבודות שרות. אף אני לא מצאתי פערים של ממש בין הנאשם 3 לנאשם 4 ברובד האישי, לבד, אולי, מהגיל הצעיר במיוחד שבו נרתם הנאשם 4 לעבוד בעסק (בחודש מאי 2004). לא ראיתי לאבחן בין שניים אלה בכל הנוגע למידת האחריות הפלילית הניבטת מכתב האישום.

45. השיקולים שמניתי לזכות הנאשמים 2, 3 ו-4 מצדיקים הקלה בעונשם.

בכל הנוגע לנאשם 2, אלמלא הודאתו, אלמלא הסרת המחדלים, ואלמלא נסיבותיו האישיות, נושא היה בעונש מאסר ממושך. כך הדבר ביחס לנאשמים 3 ו-4. עתירת הסנגורים לעונש מאסר על תנאי וקנס זעום חורגת חריגה של ממש מצרכי הגמול וההרתעה בענישה. עמדת המאשימה ביחס אליהם תואמת במידה רבה את מטרות הענישה בכל הנוגע לעבירות שעברו. עקב נסיבותיהם האישיות המיוחדות, החלטתי לגזור על הנאשמים 3 ו-4 עונשים שהם מתונים בעיניי.

46. אני גוזרת על הנאשמים את העונשים שיפורטו להלן:

על הנאשם 1, דוד פרידמן אני גוזרת:

א. מאסר בפועל בן 21 חודשים.

ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, עבירה לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה.

ג. קנס כספי בסך 220,000 ₪, או שבעה חודשי מאסר תמורתם.

הקנס יופקד בקופת בית המשפט ב-22 תשלומים, שהראשון בהם לא יאוחר מ-20.01.2016 וכל תשלום נוסף חודש לאחר מכן.

לא ישולם תשלום אחד במועדו - יבוא הקנס כולו לידי פירעון מיידי.

על הנאשם 2, פנחס פרידמן אני גוזרת:

א. מאסר בפועל בן 10 חודשים.

ב. מאסר על תנאי בן 9 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, עבירה לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה.

ג. קנס כספי בסך 150,000 ₪, או חמישה חודשי מאסר תמורתם.

הקנס יופקד בקופת בית המשפט ב-20 תשלומים שווים ורצופים, שהראשון בהם לא יאוחר מ-20.03.2015 וכל

תשלום נוסף חודש לאחר מכן.

לא ישולם תשלום אחד במועדו - יבוא הקנס כולו לידי פירעון מיידי.

על הנאשם 3, לירון פרידמן אני גוזרת:

א. מאסר בפועל בן 4 חודשים.

הנאשם 3 ישא את עונש המאסר בעבודות שרות.

ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירה לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה.

ג. קנס כספי בסך 30,000 ₪, או 45 ימי מאסר תמורתם.

הקנס יופקד בקופת בית המשפט ב-15 תשלומים, שהראשון בהם לא יאוחר מ-05.11.2014 וכל תשלום נוסף חודש לאחר מכן.

לא ישולם תשלום אחד במועדו - יבוא הקנס כולו לידי פירעון מיידי.

ועל הנאשם 4, אלעד פרידמן אני גוזרת:

א. מאסר בפועל בן 4 חודשים.

הנאשם 4 ישא את עונש המאסר בעבודות שרות.

ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירה לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה.

ג. קנס כספי בסך 30,000 ₪, או 45 ימי מאסר תמורתם.

הקנס יופקד בקופת בית המשפט ב-15 תשלומים, שהראשון בהם לא יאוחר מ-05.11.2014 וכל תשלום נוסף חודש לאחר מכן.

לא ישולם תשלום אחד במועדו - יבוא הקנס כולו לידי פירעון מיידי.

47. לאור חוות דעת הממונה על עבודות השירות והמצאות הנאשמים 3 ו-4 כשירים לרצות את עונש המאסר בן 4 חודשים בעבודה ציבורית, אני מחליטה כי הנאשמים 3 ו-4 ירצו את עונש המאסר שגזרתי עליהם בעבודות שירות. עמוד 15

הנאשם 3 בעמותת אלווין - מע"ש כפר יונה.

הנאשם 4 סינמטק תל אביב רח' שפרינצק 2.

שעות העבודה ותנאי העבודה הם כפי שנקבעו על ידי הממונה על עבודות השירות.

תחילת ריצוי עבודות השירות לגבי הנאשמים 3 ו-4 הוא 18.05.2014.

מובהר בזאת לנאשמים כי עליהם לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות פתע, וכל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר ממש.

כמו כן, על הנאשמים להודיע מיד לממונה על כל שינוי בכתובתם.

אני מורה לנאשמים להתייב בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך האמור, בשעה 8:00, מפקדת גוש מרכז, ת.ד. 81 רמלה, קו אוטובוסים 247 (מהתחנה המרכזית של רמלה או לוד).

המזכירות תעביר העתק לממונה על עבודות השירות.

הודע על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

החלטה

לבקשת הסניגורים, ולאחר ששמעתי את עמדת המאשימה, אני מעכבת את תחילת ריצוי העונש המאסר שגזרתי על הנאשמים 1 ו-2 וזאת עד 01.09.2014 שעה 11:00.

במועד זה, בהעדר החלטה אחרת, יתייב הנאשמים 1 ו-2 במזכירות הפלילית של בימ"ש זה כדי לשאת את עונשם.

כל הערבויות שהפקיד הנאשם 1 בתיק תשמנה להבטחת התייבבותם של הנאשמים 1 ו-2 לריצוי העונש.

למען הסר ספק, מורה ביהמ"ש על עיכוב יציאתם מהארץ של הנאשמים 1, 2, 3 ו-4 עד החלטה אחרת ו/או עד לסיום ריצוי המאסר ועבודות השירות.

עמוד 16

ניתנה והודעה היום ז' אייר תשע"ד, 07/05/2014 במעמד הנוכחים.